

BUDSTIKKEN

1. Sct. Georgs Gilde, Herning

Nr. 1 – januar/februar/marts 2016

Kommende arrangementer

6. januar Nytårgildehal, gr. 3(5), Hardia
Kl. 18.00
1. marts Uge 9 Arrangement (se side 6-7),
Balle Sognegård
Kl. 19.00
30. marts Gildeting, gr. 2(1), Hardia
kl. 19.00
- April MUS-løbet, spejderlederne,
afvent tid og sted
7. april Sct. Georgsgildehal, gr. 5(2), Hardia
Kl. 18.00

Fra flygtningehjælpsindsamlingen

Indholdsfortegnelse

Side 2	Mærke- og fødselsdage
Side 2	Flygtningehjælpsindsamlingen
Side 3	Fredslyset
Side 3	Julemøde i Hardia
Side 6	Uge 9 Arrangement
Side 8	Fra redaktøren

Fødsels- og mærkedage

Fødselsdage:

Januar	9. Jonna Linnebjerg 14. Jytte Nielsen
Februar	2. Kurt Linnebjerg 9. Inger Kristensen 70 år 9. Peter Hove 13. Jørgen Schulz 17. Ingrid Kjer 23. Niels Korshøj 25. Sonja Flensborg
Marts	6. Annette Stiel 6. Evald Sønderby
April	7. Vera Jersild 23. Niels Erik Kristensen 24. Lars Schou-Jensen 29. Karsten Johansen

Der er ingen jubilæer etc. i tidsrummet

Aldrig har jeg oplevet at se så mange tusinde kroner løbe forbi mig på så kort tid. Den eneste pause vi fik, var da møntcontaineren løb over og måtte skiftes ud.

Evald

Glimt fra indsamlingsdagen:

Flygtningehjælpsindsamlingen den 8. november 2015

Indsamlingen var baseret på et professionelt ledet samarbejde.

Formiddagen gik for min del med omdeling af sponsorwienerbrød til de lokale indsamlere.

Kl. 12 mødtes hele ledelsen i Danske Bank, hvor de første indsamlere snart efter begyndte at komme med resultatet af formiddagens anstrengelser.

Optællingssamlebåndet, der blev bemanded af mig som bølgeopskærer, Karen Margrethe som mønttællermaskinmester og Birthe som seddeltæller, blev sat i gang og fortsatte uafbrudt til klokken 17. Lilly og Finn supplerede os senere på eftermiddagen.

Fredslyset 2015

Efter at Fredslyset var blevet modtaget i Herning, blev der den 25. november gået i fakkeltog fra Spejderhuset til Gjellerup Kirke, hvor Fredslyset blev båret ind. Præsten bandt i sin tale Fredslyset og spejderarbejdet sammen på glimrende vis.

Efter højtideligheden var der hyggeligt samvær hos Inger og Niels Erik.

Julemøde i Hardia den 16. december

Årets julemøde blev holdt i Hardia på traditionel vis: julemad, pakkeleg og julehistorie.

Apropos julehistorie – den var så morsom og gav anledning til megen eftertænksomhed; derfor bringes den nedenfor.

Hans Peters jul

- af Ernst Johansen

Sneen faldt. Kulden rev i næsen, men inde i skolestuen var der gloende hedt.

Det er snart jul, hviskedes det fra bord til bord.

Kun Hans Peter var ikke i julehumør. Der blev nok ingen jul for ham i år.

-Glæder du dig ikke, spurgte sognefogedens Trine, men Hans Peter vendte blot ansigtet bort, og en tåre fandt vej ned ad hans kind. Da klokken ringede, skyndte han sig af sted før de andre. Det var så sørgeligt som det kunne være. Hans Peter tænkte på terminen som faren ikke havde betalt, på deres eneste ko Maren der havde kighoste, på rabarberne der havde slået fejl, på søsteren Katrine som altid græd, fordi Store Oles søn, Lars i Bakken, havde slået op. På katten Lene som vist nok var kommet galt af sted igen, og endelig tænkte han på Frederik, broren som

boede i Amerika, og som de ikke havde haft brev fra i lange herrens tider.

Og så havde han endda glemte gammelmors gigt og Klaus, deres hest, der havde ondt for tænder. Ja, én ulykke kommer aldrig alene, og i går havde han tabt sin top. Hans Peter nærmede sig gården. Hunden, Karo, sprang op ad ham, men var så uheldig, at den trådte forkert og forstuede foden. Nu blev der udgifter til dyrlæge.

I det fjerne ringede klokken Børnosen julen ind. Inde i storstuen sad Lavs og pillede ved et brev. Det var fra banken, 288 kr. og 18 øre forfaldt senest juleaften klokken 9.15, ellers tog de gården. Stine, hans kone kom ind: "Sidder du her, Lavs," sagde hun stille. "–Ja, såmænd gør jeg så," svarede han. "Har du sat gåsen over?" De havde bestemt sig til at slagte den sidste gås. "–Lavs," fortsatte Stine, "det har jeg ikke. Ræven har taget den i nat. Men havregrød! Det skal vi da have." "–Ja gudskelov for den," sagde Lavs.

Hans Peter gik et vend om gavlen. Hvad var det? Var der ikke en der skreg? Jo . . . det kom ovre fra kærret. Det var nok en der var ved at drukne. Hurtigt spiste han sin øllebrød. Så løb han den halve mils vej over det frosne overdrev.

I skumringen øjnede han et stort hul i isen. Nu kom der en rød tophue til syne. Han kendte den straks.

Det var Trines. Så var hovedet nedenunder nok også hendes.

Trine, Trine, råbte han, hvad ligger du der efter på en juleaften. Er der noget i vejen?

- Jeg er faldet i vandet, klynkede hun. - Hvordan kunne det gå til, Trine? - Isen brast.

- Ved du hvad, Trine, jeg får en ide: Jeg tror jeg vil hjælpe dig op. Det ligner ikke noget at du ligger der en juleaften.

Hans Peter rakte hånden ud. Trine greb den. Han trak, men mærkede, isen gav efter under ham. Han blev våd på skjorten. Det var slemt, han havde ingen at skifte med.

Lars i Bakken, Oles søn, kom gående over engen. Han var gået ud for at flytte køerne, men var så

kommet i tanke om, at de nok slet ikke var ude på denne tid af året. Han stod stille. Hørte han ikke ca. 2 skrig? Jo, der var ikke noget at tage fejl af. Lars tog benene på nakken, men tog dem ned igen. Det sinkede bare, han havde dem der. Ude i kærret så han to mørke skikkelser i det sikkert ret kolde vand.

- "Er I gået i bad", råbte han. Lars havde altid været lidt nysgerrig af sig. Intet svar. Langsomt krøb han ud til stedet. Da mærkede han, at isen brast. Det blev vådt omkring ham.

Ad landevejen kom en høj skikkelse ludende. Et langt skæg blafrede i nordenvinden. Den standsede, var der ikke nogen, der råbte. Det kom vist nede fra kærret. Ude i det sorte vand så han tre mennesker. Mon de ikke var i færd med at drukne. Han stak sin stok ud til dem, og snart var de alle på det tørre.

Hjemme sad Lavs og Stine og stak til havregrøden. "–Hvor mon drengen bliver af", sagde Lavs på sin egen stille måde. "–Han skulle ud," svarede Stine også på sin egen stille måde. "Nå," sagde Lavs.

Næppe havde Lavs sagt Nå, før stuedøren gik op. Ind trådte Hans Peter, men I du fredsens hvor han var våd, og efter ham Trine og hendes far, sognefogeden, og Lars og dennes far, Ole i Bakken, og til sidst en høj mand med langt skæg, som de ikke kendte.

Stine og Lavs gjorde store øjne. En times tid sad alle tavse. Så sagde sognefogeden: "Vi ved godt, det ikke er gået dig så godt på det sidste Lavs, men herefter skal det blive anderledes. Nu har knægten dér, Hans Peter, reddet min datter fra druknedøden, som slet ikke er rar på denne tid af året. Vi ved alle, hans hu står på sparekassebogen. Her giver jeg ham en daler, han kan sætte ind på den for ulejligheden. Og hvad dig selv anbelanger, så er her 288 kr. og 18 øre. Dem vil jeg låne dig til terminen. Nej Lavs, du skal ikke sige tak, det er mig der skal sige tak, men du ku lige ta' og stikke mig en kvittering."

Gamle Ole i Bakken tog nu ordet: "Ja Lavs, lad

mig sige det som det er. Det var mig der fik din søn til at vende sig fra min datter, Katrine. Bitte børn, kan I tilgive mig?
- "Så må jeg vel osse sige et par velvalgte ord," sagde den høje mand. Og i det samme tog han sit lange skæg af. "Frederik, min søn" udbrød Stine. For ham var det naturligtvis. "Ja kære forældre, kære alle sammen, det er mig. Jeg er kommen hjem som en holden mand." Op af sin kuffert tog han to millioner dollars kontant, og ikke nok med det. Også et middel mod kighoste. "Det skal koen Maren have", sagde han. Og det fik den og blev straks rask. Og til gammelmor havde han en varmedunk til hendes lænder. To timer efter var gammelmor den ivrigste til at gå om juletræet, et sammenfoldeligt et som Frederik også havde haft med. Det var simpelthen mageløst. Sådan var der i staterne. Der var store forhold.

Det blev sent, inden man den aften gik til ro i den gamle gård.

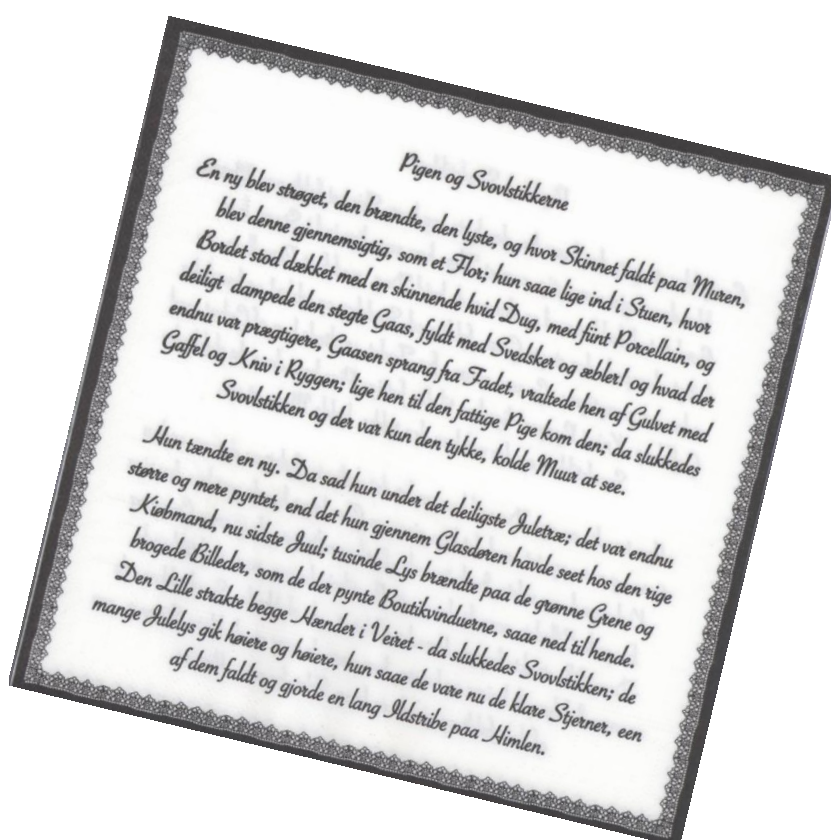
Da alt var stille, sneg Hans Peter sig ud bag gavlen. Og denne gang var han ikke alene. Trine var også med.

I mørket kom Trine til at sparke til noget. "Det er jo min top", udbrød Hans Peter glædesstrålende. De ville gå ind i lunet igen, men i det samme hørte de lette fjed.

Det var Mikkel, ræven, der kom ud fra skoven. Stilfærdigt lagde den noget fra sig på trappestenen og forsvandt igen.

Og dér lå gåsen. Den havde fortrudt det, Mikkel. Men hvad Hans Peter og Trine ellers fortalte hinanden den julenat, ja, se det må I selv gætte jer til.

Så blev det alligevel jul i den gamle gård!

Uge 9 arrangement

Redaktøren har modtaget følgende fra
Distriktsgildemesteren:

Kære alle gildebrødre i Steen Blichers Distrikt

Her på falderebet inden julefreden sænker sig
over os alle, sender jeg jer en ekstra lille
julehilsen.

På grund af indtrufne omstændigheder har vi
været nødt til at finde et andet emne for vores
Uge 9 Arrangement den 1. marts 2016.

Ledelsen i 3. Silkeborg, som er arrangør af
aftenen, har arbejdet på højtryk for at finde et
nyt emne.

På næste side kan I se, hvad det er blevet til.

Jeg er overbevist om, at det bliver en meget
spændende og fængslende aften.

Derfor vil jeg gerne appellere til, at så mange
gildebrødre som overhovedet muligt støtter op
om arrangementet, som distriktet har stillet
underskudsgaranti for.

Det er svært at finde egnede emner, uden at det
også koster noget. Derfor er det også vigtigt, at
distriktets gildebrødre, så vidt det er muligt,
deltager i det, vi laver.

Invitationen gælder for gildebrødre og ledsagere.

Endnu engang Rigtig Glædelig Jul og et Dejligt
Nytår til jer alle.

Gerda

DGM

Marts 2016	
T 1	X
O 2	
T 3	
F 4	
L 5	
S 6	
M 7	
T 8	10
- -	

Velkommen til Distriktets uge 9 Arrangement
Tirsdag den 1. marts 2016 kl. 19.00 i Balle Sognegård, Balle Byvej 3, Silkeborg

MUSIK BAG TREMMER

Kom og mød Mehlsen og Rønnehøj

Kirsten Saurus Mehlsen er musikpædagog og musikterapeut. Hun har bred erfaring med foredrag, musikformidling og undervisning ved musikskoler, efterskoler, højskoler og fængsel.

Søren Rønnehøj er maskinarbejder. Har fået flere små domme og har i alt siddet i fængsel i syv år. Den sidste dom blev afsonet i Statsfængslet Østjylland, hvor Søren sang i et af Kirstens fangekor. Han blev løsladt i september 2014.

***Kan musikken nå ind bag de tykke mure og de barske facader hos de indsatte i Nordeuropas sikreste fængsel Statsfængslet Østjylland ved Horsens?
Ja, mener musikmedarbejder ved fængslet og en tidligere indsat.***

Kirsten fortæller om sine erfaringer som musikmedarbejder ved fængslet, hvor hun bl.a. dirigerer tre forskellige fangekor, har instrumentalundervisning, spiller med bands m.m., og om at manøvrere på en arbejdsplads med maksimal sikkerhed.

Søren fortæller om værdien af at komme til kor/musik under sin afsoning, om at være frihedsberøvet o.a.

Undervejs synger Søren for, og Kirsten spiller til fællessang. Sangene er udvalgt blandt de mest populære i fængslets fangekor.

Pris for arrangementet er 100,- kr., som inkluderer foredrag, kaffe/the + 1 ostemad + 1 stykke kage.
Øl og vand kan købes!

Gildevis bindende tilmelding med navn til
GK Jette Beck Clausen jbc.acl@mail.tele.dk
senest mandag den 15. februar 2016

På gensyn – 3. Gilde, Silkeborg

Fra redaktøren

Siden udgivelsen af sidste nummer af Budstikken har der også været Nytårsgildehal i Hardia. Jeg har endnu ikke modtaget indlæg eller billeder fra arrangementet – sådanne bidrag kan fremsendes til redaktøren pr. mail inden udgivelsen af Budstikken nr. 2 – deadline er 10. april 2016.

Deadlines for bidrag til Budstikken:

Nr. 1	10. januar 2016
Nr. 2	10. april 2016
Nr. 3	10. oktober 2016
Nr. 4	10. december 2016

Endelig vil jeg gerne sige tak for den fine buket, som jeg har modtaget fra Gildet i anledning af min operation. Jeg regner med at vende stærkt tilbage, så jeg også kan deltage aktivt i bl.a. MUS-løbet.

Mariann